

Archeologische prospectie met
ingreep in de bodem.
Eeklo, Molenstraat

Titel

Archeologische prospectie met ingreep in de bodem. Eeklo, Molenstraat.

Auteurs

Robrecht Vanoverbeke, Nick Krekelbergh

Opdrachtgever

Recon Bouw nv

Projectnummer

2014-267

Plaats en datum

Gent, januari 2015

Reeks en nummer

BAAC Vlaanderen Rapport Nr. 123

ISSN 2033-6898

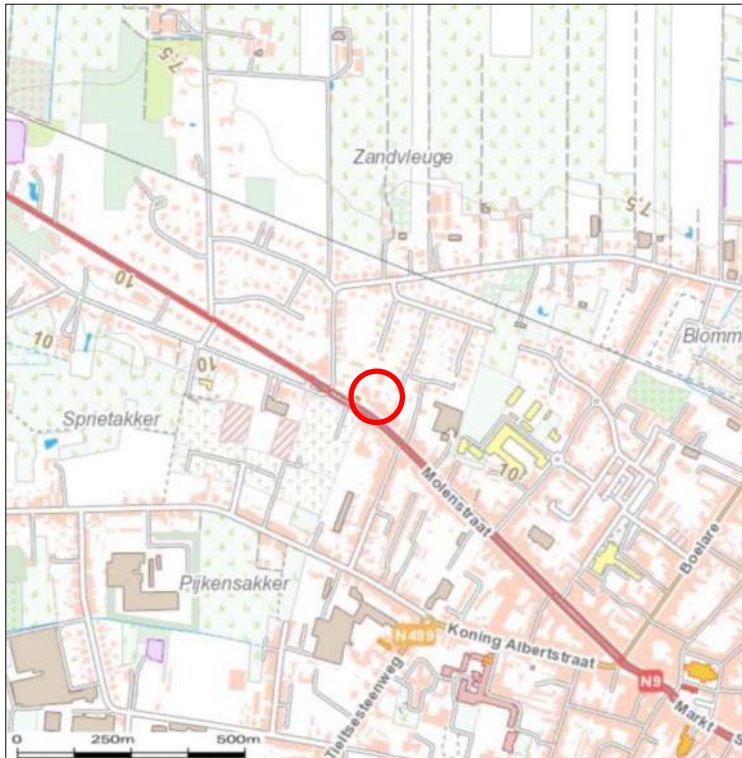
Inhoud

1	Inleiding.....	1
2	Bureauonderzoek.....	2
2.1	Geografische situering.....	2
2.2	Bodemkundige situering	3
2.3	Archeologische en historische situering	5
2.3.1	Historische gegevens van de regio	5
2.3.2	Historische gegevens van onderzoekslocatie	6
2.3.3	Cartografische gegevens.....	9
2.3.4	Archeologische gegevens	12
2.4	Verwachtingen	12
3	Proefsleuvenonderzoek	13
3.1	Methodologie	13
3.2	Stratigrafie van de onderzoekslocatie	14
3.3	Sporen en structuren	15
4	Besluit	18
4.1	Beantwoording onderzoeksvragen.....	18
4.2	Samenvatting en advies	19
5	Bibliografie	20
	Lijst met figuren	21
	Bijlagen.....	22
5.1	Fotolijst	22
5.2	Overzichtsplan	22

Foto voorpagina: Molens bij de H. Grafkapel, tegenover het kerkhof, in 1900. Op het voorplan de stenen molen Lampaert. Drukplaat Heemkundig Genootschap.

Technische fiche

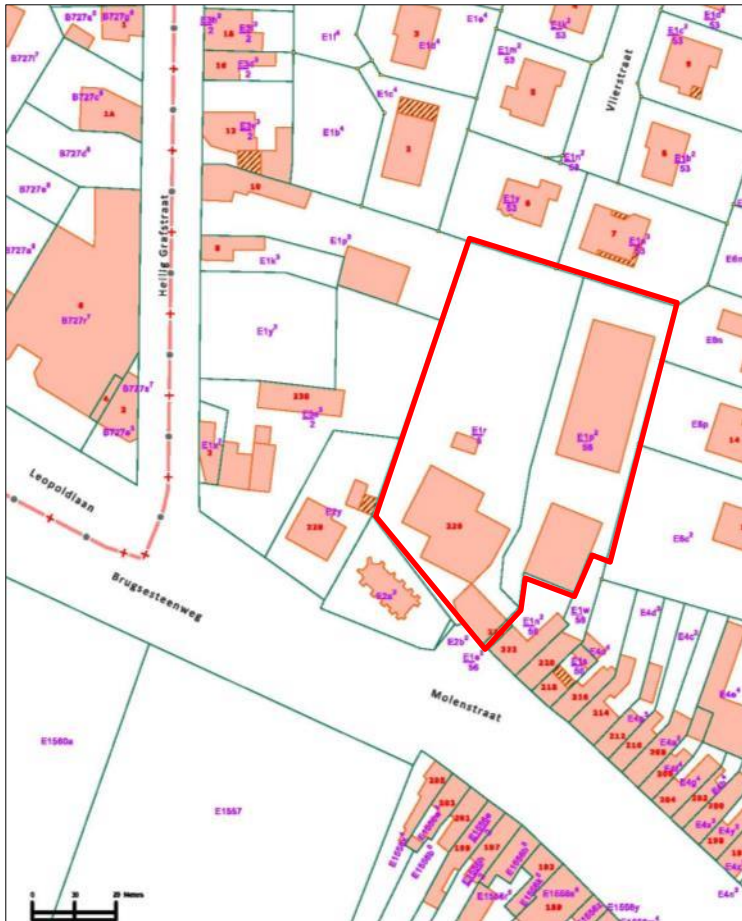
Naam site: Eeklo, Molenstraat.
Ligging: Molenstraat 226
Stad Eeklo
Provincie Oost-Vlaanderen

Figuur 1: Topografische kaart met aanduiding van het plangebied.¹

Kadaster: Afdeling 2, Sectie E
Percelen: 1P256 en 1R5

¹ Topomapviewer

Figuur 2: Kadasterkaart met aanduiding van het plangebied.²

Coördinaten: NW: x:93182, 862 - y: 209316,966
 NO: x: 93234,102 - y: 209299,978
 ZO: x: 93211,386 - y: 209230,629
 ZW: x: 93164,297 - y: 209251,018

Onderzoek: Archeologische prospectie met ingreep in de bodem

Projectcode BAAC: 2014-267

Oprichtgever: Recon Bouw nv
 Oude Weg 39
 9991 Adegem

Uitvoerder: BAAC Vlaanderen bvba

Vergunningsnummer: 2014/448

Naam aanvrager: Robrecht Vanoverbeke

² CADGIS 2014

Projectleiding:	Robrecht Vanoverbeke
Terreinwerk:	Ben Terry, Tina Dyselinck en Robrecht Vanoverbeke.
Verwerking:	Robrecht Vanoverbeke
Wetenschappelijke begeleiding:	/
Trajectbegeleiding:	Stani Vandecatsye (Agentschap Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen)
Bewaarplaats archief:	BAAC Vlaanderen bvba
Grootte projectgebied:	ca. 4370 m ²
Grootte onderzochte oppervlakte:	ca. 475m ²
Termijn:	Veldwerk: 1 dagen
Reden van de ingreep:	Op het terrein zal een nieuwe verkaveling gerealiseerd worden
Bijzondere voorwaarden:	Opgesteld door het Agentschap Onroerend Erfgoed
Archeologische verwachting:	Historische molensite met oorsprong in de 16 ^{de} eeuw.
Wetenschappelijke vraagstelling:	<p>De vraagstelling van het onderzoek, geformuleerd in de bijzondere voorwaarden, is gericht op de registratie van de nederzettingssite. Hierbij moeten minimaal volgende onderzoeksvragen beantwoord worden:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Welke bodemopbouw is waargenomen binnen het plangebied? In hoeverre is deze bodemopbouw intact? Welke factoren speelden hierbij een rol en wat is de repercussie op de bewaringstoestand van archeologische sporen? - Zijn er sporen aanwezig? Zo ja, geef een beknopte beschrijving, zijn deze sporen natuurlijk en/of antropogeen en wat is hun bewaringstoestand? - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en kunnen ze op basis van vondstmateriaal en/of op basis van vulling gedateerd worden? - Kan op basis van het sporenbestand in de proefsleuven een uitspraak worden gedaan over de aard, de omvang en de densiteit van de occupatie? Zijn er resten aanwezig van één of meerdere bouwfases van de molensite of van activiteiten die hieraan gerelateerd kunnen worden? - Wat is de wetenschappelijke waarde van de archeologisch vastgestelde vindplaats voor de regio en in hoeverre zijn gelijkaardige vindplaatsen gekend en gedocumenteerd op regionaal of op Vlaams niveau. - Kan voor deze vindplaats het principe van behoud in situ nagestreefd worden (op korte termijn) gelet de geplande

werkzaamheden en (op lange termijn) de overgang van een agrarisch gebruik naar een woonfunctie?

- Voor de waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet in situ bewaard kunnen worden: Wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van de zones voor vervolgonderzoek?
- Welke onderzoeksvragen en aandachtspunten zijn voor een vervolgonderzoek relevant?
- Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

Resultaten:

Sporen van 20ste eeuwse zandwinning.

1 Inleiding

Naar aanleiding van de toekomstige verkaveling van enkele terreinen gelegen aan de Molenstraat te Eeklo voerde BAAC Vlaanderen bvba, in opdracht van Recon Bouw nv, een archeologische prospectie met ingreep in de bodem uit. Op de terreinen, met een oppervlakte van 4370m², wordt de bestaande bebouwing gesloopt om plaats te maken voor 16 nieuwe loten.

Uit bronnen blijkt dat het onderzoeksgebied zich ter hoogte van een historische molensite bevindt die minstens teruggaat tot de 16de eeuw. De kans op het aantreffen van sporen van deze historische bouwfases en/of activiteiten in de onmiddellijke omgeving van de site is m.a.w. reëel.

In het kader van het 'archeologiedecreet' (decreet van de Vlaamse Regering 30 juni 1993, houdende de bescherming van het archeologisch patrimonium, inclusief de latere wijzigingen) en het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering van 20 april 1994, is de eigenaar en gebruiker van gronden waarop zich archeologische waarden bevinden, verplicht deze waarden te behoeden en beschermen voor beschadiging en vernieling. In het licht van de bestaande wetgeving heeft de opdrachtgever beslist, in samenspraak met het Agentschap Onroerend Erfgoed, eventuele belangrijke archeologische waarden te onderzoeken voorafgaande aan de verkaveling. Dit kan door behoud *in situ*, als de waarden ingepast kunnen worden in de plannen, of *ex situ*, wanneer de waarden onomkeerbaar vernietigd worden. Met de prospectie wordt nagegaan of er al dan niet archeologische resten aanwezig zijn in de bodem.

Het onderzoek werd uitgevoerd op 20 november 2014. Projectverantwoordelijke was Robrecht Vanoverbeke. Ben Terryn en Tina Dyselinck werkten mee aan het onderzoek. Contactpersoon bij de bevoegde overheid, Agentschap Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen, was Stani Vandecatsye Contactpersoon bij de opdrachtgever (Recon Bouw nv) was Vic Huys.

Na dit inleidende hoofdstuk volgt een beknopt bureauonderzoek, met de gekende bodemkundige en archeologische gegevens betreffende het onderzoeksgebied en haar omgeving, aangevuld met een samenvatting van het vooronderzoek. Vervolgens wordt de toegepaste methode toegelicht. Daarna worden de resultaten van de archeologische opgraving gepresenteerd. Hieruit volgen een synthese en interpretatie van de occupatiegeschiedenis van het onderzoeksterrein.

2 Bureauonderzoek

In dit hoofdstuk wordt een overzicht gegeven van de beschikbare kennis inzake bodemkunde, geomorfologie, historie en archeologie met betrekking tot de onderzoekslocatie en van de directe en ruimere omgeving. Dit vormt de basis voor de archeologische verwachting van het onderzoeksgebied.

2.1 Geografische situering

Het projectgebied is gelegen ten noorden van de historische kern van de stad Eeklo, aan de Molenstraat 226, in de provincie Oost-Vlaanderen. De Molenstraat maakt hier deel uit van de N9, een gewestweg die Gent met Brugge verbindt. Het onderzoeksterrein was tot kort voor de start van de prospectie bebouwd met aan de straatzijde een woonhuis en op de achterterreinen enkele grote loodsen, met tussenin dichte begroeiing. Rondom het terrein is de omgeving reeds volledig verkaveld.

Figuur 3: Situering van het onderzoeksgebied op een orthofoto³

³ Google Maps

2.2 Bodemkundige situering

Geologie

Het onderzoeksterrein bevindt zich in het *Vlaklandschap van Eeklo*, een noordwestelijke uitloper van de Vlaamse Vallei. Deze landschappelijk morfologische eenheid bestaat uit een vlakke, zandige zone, met een breedte van ongeveer 4 tot 6 km, die zich tussen Kaprijke en Brugge situeert. In oostelijke en westelijke richting, ter hoogte van respectievelijk Zelzate en Brugge, wigt deze zone langzaam uit.⁴

Het erg vlakke landschap van het *Vlaklandschap van Eeklo* wordt enkel doorbroken door een complex van oost-west georiënteerde, erg lage, maar lange heuvelruggetjes. Deze hebben een hoogte van niet meer dan 1 tot 2 meter, maar kunnen enkele honderden meters breed zijn. Vaak zijn deze heuvelruggen asymmetrisch opgebouwd, met een steilere zuidflank, zoals onder andere het geval is bij de rug van Sint-Laureins. Ten zuiden van deze heuvelrug vlakt het reliëf binnen het vlaklandschap echter volledig uit tot een bredere, uiterst effen depressie zonder microreliëf.⁵

Enkele kilometers ten noorden van het onderzoeksterrein gaat het *Vlaklandschap van Eeklo* over in een polderlandschap. Ten noordwesten van het onderzoeksterrein, ter hoogte van het *Heuvelcomplex van Oedelem – Zomergem – Adegem*, wordt het landschap licht heuvelachtig. De hoogte van dit versneden heuvelcomplex reikt tot 28 m boven het zeeniveau.⁶

Volgens de quartairgeologische kaart 1:200.000 dagzomen in het plangebied eolische afzettingen (zand tot silt) van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen), mogelijk Vroeg-Holoceen.

Bodemkunde

Het plangebied is gelegen in de Associatie van het Vlaams Zandgebied. Deze bodemassociatie omvat de grootste delen van het noorden van de provincies Oost- en West-Vlaanderen. Het gaat om zanden van niveo-eolische oorsprong en Jong-Pleistocene origine. Deze afzettingen vormen een tamelijk dik, continu dek. De hoogte van het maaiveld varieert in het Vlaams Zandgebied tussen 5 en 20 m +TAW. Een afwisseling van O-W-georiënteerde ruggen en depressies zorgt voor een microreliëf met niveauverschillen van ca. 20 m. Het bodemgebruik bestaat er voornamelijk uit akkerland en weiland, dat onregelmatig verspreid ligt over een mozaïek-achtig landschap. De droge zones ("kouters") bestaan over het algemeen uit akkerland, terwijl de meer vochtige zones (depressies) meestal uit weiland bestaan. Op droge gronden komen soms bossen (naaldhout, vooral grove den, en soms ook loofhout) voor, en in nattere gebieden bossen van populieren, elzen en eiken⁷.

De dominerende gronden in de Associatie van het Vlaams Zandgebied bestaan uit matig droge tot matig natte zandgronden met duidelijke humus- of/ en ijzer-B-horizont (Zcg, Zdg) of met verbrokkelde humus- of/ en ijzer-B-horizont (Zch, Zdh), matig natte tot natte lemig-

⁴ De Moor ea. 1994, 5.

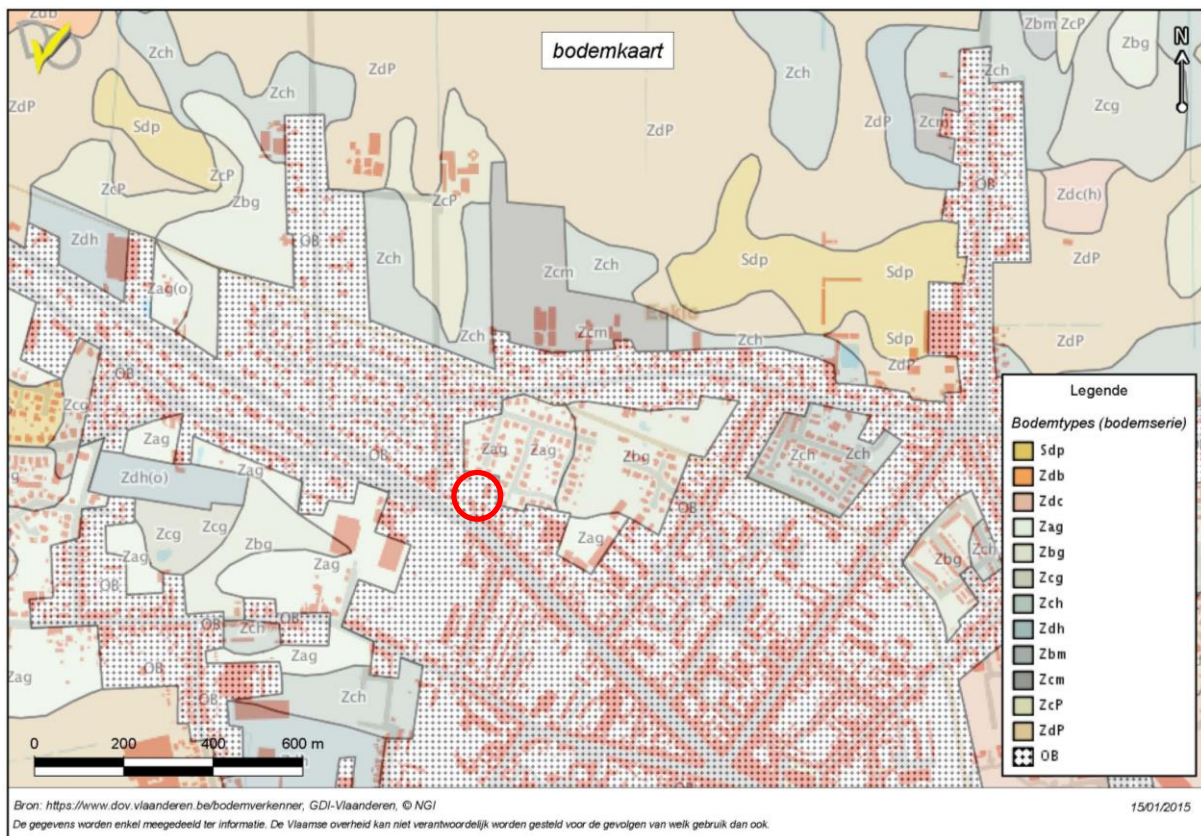
⁵ De Moor ea. 1994, 5.

⁶ Marechal ea. 1993, 1.

⁷ Verheye & Ameryckx, 2007.

zandgronden met verbrokkelde humus- of/ en ijzer-B-horizont (Sdh, Seh) of met verwerings-B-horizont (Sdb, Seb) en zand- en lemig-zandgronden met dikke antropogene humus-A-horizont (Z.m, S.m; zgn. "plaggengronden")⁸.

Volgens de bodemkaart is het plangebied niet gekarteerd wegens de ligging in de bebouwde kom van Eeklo. Direct ten noorden ervan bevinden zich echter zeer droge zandgronden met duidelijke humus- en/of ijzer-B-horizont (Zag). Het plangebied bevindt zich dan ook op wat oorspronkelijk een hoger gelegen zandrug in het landschap was.

Figuur 4: De onderzoekslocatie aangegeven op een uitsnede van de digitale Bodemkaart.

⁸ Verheye & Ameryckx, 2007.

2.3 Archeologische en historische situering

Binnen dit kader wordt eerst een klein historisch overzicht gegeven over het ruimere onderzoeksgebied, vervolgens de geschiedenis van de onderzoekslocatie zelf. Daarna worden de reeds gekende archeologische waarden uit de nabije omgeving besproken.

2.3.1 Historische gegevens van de regio

Uit de perioden vóór de late middeleeuwen zijn er geen historische gegevens over Eeklo en omgeving gekend. Vermoedelijk werd de regio tijdens de middeleeuwen erg schaars bewoond. Enkele opvallende aanwijzingen van bewoning zijn echter aangetroffen in het noordwestelijke deel van Balgerhoeke, waar enkele prehistorische sporen werden aangetroffen. Daarnaast liep er vermoedelijk een Romeinse weg op de dekzandrug tussen Maldegem en Stekene, de zogenaamde Antwerpse Heerweg. Sporen van de Romeinse aanwezigheid werden onder andere aangetroffen vlak over de grens met Adegem.⁹ De etymologische betekenis van de naam *Eeklo* is ook verwant aan de dekzandrug waarop de stad gesticht werd: Eeklo is samengesteld uit *eek* of eik en *lo*. De naam betekent met andere woorden 'eikenbos op hoge zandgrond'.¹⁰

De oudste historisch geattesteerde bewoning in de omgeving van Eeklo bevond zich waarschijnlijk in het westelijke deel van Raverschoot, even ten westen van het huidige centrum van de stad. Hier bevond zich tot 1127 een burcht, waarrond ook een woonkern ontstond. Deze nederzetting en burcht wordt door Galbert van Brugge vermeld in zijn beschrijving van de moord op Karel de Goede. Toen deze burcht vernietigd werd, verplaatste de bewoning zich naar het huidige stadscentrum, op de kruising van de oude Antwerpse heerweg en de weg Aardenburg – Gent. Daarnaast ontstond er ook een woonkern rond het grafelijke jachtterrein Aalschoot, dat voor het eerst rond 1140 in de bronnen opduikt.¹¹

De plaatsnaam Eeklo wordt voor het eerst in 1220 in de bronnen geattesteerd. Het is ook in de eerste helft van de 13^e eeuw dat de nieuwe nederzetting een sterke groei kende. Zo verkreeg deze in 1240 officiële stadsrechten, onder het gezag van Johanna van Constantinopel. In diezelfde periode ontstaat ook het *Ambacht Eeklo*, dat naast stad Eeklo ook Lembeke, delen van Adegem, Sint-Laureins, Oost-Eeklo en Balgerhoeke omvatte. De woonkern rond Aveschoot bleef echter steeds onafhankelijk. In het midden van de 13^e eeuw was de nederzetting wellicht niet meer dan enkele huizen groot. Stad Eeklo en het *Ambacht* stond echter tot de 17^e eeuw onder het rechtstreeks gezag van de graaf van Vlaanderen. Tijdens de 17^e en 18^e eeuw belandde de stad in leenpand onder het gezag van verschillende heren, zoals Jan van der Speeten en de familie della Faille uit Assenede.¹²

De periode tussen de 16^e en 19^e eeuw was ook op demografisch en politiek vlak een erg woelige periode voor de stad. De meest traumatische gebeurtenis was de verovering van de stad door Farnese in 1583. De stad kende immers een sterke Calvinistische gemeenschap in de jaren voor en tijdens de Tachtigjarige Oorlog. Zo viel de stad in de vijf jaar voor de verovering in 1583 nog onder een Calvinistisch bewind.¹³ Tekenend voor deze woelige periode is de demografische crisis die de stad doormaakte tijdens de tweede helft van de 16^e

⁹ Vandeputte 2008, 119.

¹⁰ Debrabandere ea. 2010, 79.

¹¹ Hasquin ea., 1980, 219; Vandeputte, 2008, 119.

¹² Hasquin ea., 1980, 219-220.

¹³ Groen ea., 2013, 98.

eeuw: van de oorspronkelijke 4.800 inwoners die in 1556 de stad bevolkten, bleven er in 1610 slechts 1610 over.

Na de 18^e eeuw onderging de stad een bestuurlijke en bureaucratische rationalisering. Ze werd in 1804 hoofd van een gerechtelijk arrondissement, in 1814 hoofd van een bestuurlijk arrondissement en in 1801 hoofd van een dekenij. Ook werd de infrastructuur en het stedelijk net van de stad gerationaliseerd. Tekenend was de aanleg van de Tieltse steenweg, het rechte trekken van de rijksweg Brussel-Oostende en de aanleg van de spoorweg Gent-Eeklo-Brugge.¹⁴

Het is ook tijdens deze periode dat de economie van de stad ingrijpend transformeerde. Eeklo was immers reeds tijdens de late middeleeuwen een belangrijk textielcentrum. Toch was slechts een kwart van de bevolking werkzaam in deze sector. Het overige deel van de bevolking leefde van de landbouw. Tijdens de Tachtigjarige Oorlog nam het belang van de textielsector nog verder af. Tijdens de eerste helft van de 19^e eeuw kende deze sector echter een explosieve groei. Vooral de productie van jute, vlas en wol was belangrijk voor de economie. Na de aanleg van de Eeklose Vaart in 1860 kende de scheepvaart ook een sterke groei. De groei van deze nieuwe economische sectoren betekende echter een grote terugval van de landbouweconomie. Toch bleef onder andere de grootschalige varkenskweek belangrijk voor de stad. Deze stelde echter een bijzonder klein deel van de inwoners te werk.¹⁵

2.3.2 Historische gegevens van onderzoekslocatie

De oorsprong van de straatnaam Molenstraat moet niet ver worden gezocht. Sinds de late middeleeuwen stonden in de nabije omgeving van de onderzoekslocatie diverse windmolens. In 1457 heette de straat Weststrate “ter Westmuelene waert”¹⁶. Ook op het plan van Pourbus uit het jaar 1561 (zie fig. 5) worden in de directe omgeving reeds 6 windmolens afgebeeld.

Het is niet zomaar dat de molens hier werden opgetrokken, de wijk heet er immers nog steeds ‘Zandvleuge’, een toponiem dat reeds in 1451 wordt vermeld en verwijst naar een *plaats waar het zand vliegt en opwaait*¹⁷. Het betreft hier namelijk de uitlopers van de west-oost georiënteerde grotere heuvelrug waarvan boven reeds sprake. Deze hogere delen in het landschap waren uitermate geschikt voor het neerzetten van een windmolen. Ook het open landschap buiten de stad zorgde voor een goede windvang. In figuur 6 is duidelijk te zien dat het molengebouw enkele meters (2 tot 3m) hoger is gelegen t.o.v. het straatniveau. Door de terugval in de bevolking na de 16de eeuwse godsdienstperikelen, is het niet ongewoon dat er veel leegstand moet zijn geweest. Echter was dit voor de molenlocaties minder, aangezien die vrij snel konden worden gedemonteerd en eventueel verplaatst konden worden. Binnen het grote grondgebied van Eeklo zouden in 1580 toch nog 10 ‘maalinstanties’ hebben gestaan.¹⁸ Toch daalde het aantal molens tegen ca. 1630 tot slechts 3 stuks.¹⁹

¹⁴ Hasquin ea., 1980, 220.

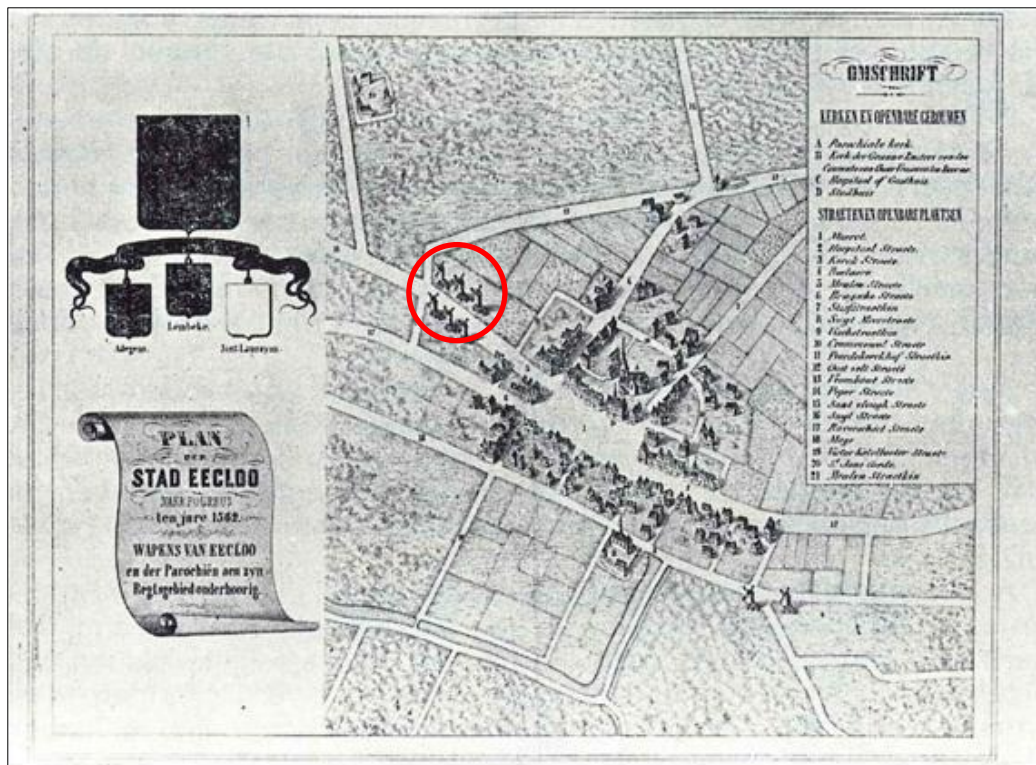
¹⁵ Hasquin ea., 1980, 220-221; Vandeputte, 2008, 119.

¹⁶ Ryserhove, 1972, 41.

¹⁷ Ryserhove, 1972, 40.

¹⁸ Pille, 2001, 2.

¹⁹ Pille, 2001, 2.

Figuur 5: Reproductie van de kaart van Pourbus uit 1561 door E. Neelemans. De concentratie van zes molens is aangeven.

Ter hoogte van de onderzoeklocatie zouden volgens de historische en cartografische bronnen 2 molenbergen hebben gelegen met daarop telkens een molengebouw. Het betreft enerzijds een oliewindmolen, te situeren binnen het huidige onderzoeksterrein, en een korenwindmolen, net naast de onderzoeklocatie, op de plek waar nu de Heilig Grafkapel is gesitueerd. Het is onduidelijk in hoeverre de oorspronkelijke molens teruggaan in de tijd, maar alleszins overleefden beide molengebouwen de 16de eeuwse godsdienstoorlogen niet. De molen binnen het plangebied werd vermoedelijk reeds in 1632 heropgebouwd. Toen droeg deze de naam 'De Keyserinne'. Over de 17de eeuwse molen is verder niet veel gekend, buiten het feit dat in 1645 de eigenaar ervan stierf en er vermoedelijk geen nieuwe uitbater kwam.²⁰ Is het dan wachten tot in de 19de eeuw vooraleer er nieuw leven wordt geblazen in de molen? Het is alleszins pas in 1833 dat de Eeklose jeneverstoker Bernard Van Hoorebeke een verzoekschrift indient om "eenen steenen koren- en oliewindmolen met draaijende kap" te mogen oprichten op de berg op het einde van de Molenstraat.²¹ In de 19de eeuw verwees men naar de molen als molen Van Hoorebeke of molen Lampaert. Aan het eind van de 19^e eeuw, in het jaar 1889, raakte de molen zwaar beschadigd door een onweer. Toch bleef de stenen windmolen tot 1915 in gebruik, toen werd deze echter volledig gesloopt om plaats te maken voor de maalterij Lampaert.

²⁰ Pille, 2001, 7.

²¹ www.molenechos.org

Figuur 6: Uitsnede uit de Atlas der Buurtwegen. Het huidige kadaster is geplot op de toenmalige situatie. De cirkels geven de molens weer.

Net buiten het plangebied, op de locatie van de huidige Heilig Grafkapel, heeft een andere molen gestaan, de Westmolen. Ook deze komt reeds aan het eind van de 16de eeuw in beeld en wordt beschreven als de toenmalige grootste van de stad²², maar werd eveneens verwoest in dezelfde woelige periode. In de 17de eeuw, wanneer precies is niet gekend, werd ook deze molen heropgebouwd. Hij wordt in 1626 opnieuw vermeld in de annalen.²³ Hoe deze er moet hebben uitgezien, in steen of hout, weten we niet, maar wel dat het in 1820 om een graan-, pel en schorsmolen ging en hij in baksteen was opgetrokken²⁴. In het heuvellichaam van deze molen bevond zich ook lange tijd de calvarieberg met Heilig Hart. De eerste vermelding van de calvarieberg is in het jaar 1775. Vijf jaar later, in 1780, zou deze al worden verplaatst voor het bouwen van de westmolen.²⁵ Deze werd in 1794 afgebroken door de Fransen en in 1808 heropgericht.²⁶ In 1898 werd de molen volledig gesloopt waarbij de molenberg werd afgegraven om in 1900 plaats te maken voor de huidige Heilige Grafkapel. Deze kapel staat goed weergegeven op de postkaart in figuur 7.

²² Pille, 2001, 7.

²³ Pille, 2001, 8.

²⁴ www.molenechos.org

²⁵ Inventaris Onroerend Erfgoed

²⁶ Ryserhove, 1972, 45.

Figuur 7: Links de kapel van Heilig Hart en rechts de molen Lampaert binnen de onderzoekslocatie, omstreeks 1900.²⁷

2.3.3 Cartografische gegevens

Een andere belangrijke bron van informatie is het historisch kaartmateriaal. Het historisch kaartmateriaal geeft een beeld van hoe (eventuele) bebouwing evolueerde door de eeuwen heen, maar pas vanaf het moment dat de eerste kaarten voor het gebied verschenen, m.a.w. vanaf de 16de eeuw. Bovendien is de afwezigheid van bebouwing op de kaarten geen garantie dat er geen bebouwing geweest is. In de beginperiode van de cartografie werden voornamelijk grotere nederzettingen en belangrijke bouwwerken zoals kerken, kloosters en kastelen weergegeven, en was er geen of weinig aandacht voor de “gewone bewoning” of burgerlijke architectuur. Pas vanaf de 19de eeuw verschijnen de eerste gedetailleerde kaarten. Mogelijk eerder aanwezige middeleeuwse structuren waren misschien reeds verdwenen. Men moet bovendien ook in gedachte houden dat enige afwijking mogelijk is bij het georefereren van deze kaarten.

Een eerste bruikbare kaart is de gereproduceerde kaart van Pourbus uit het jaar 1561 waarop de stad Eeklo wordt weergegeven (afb. 5). In hoeverre hetgeen weergegeven wordt waarheidsgetrouw is, weten we niet. Belangrijkste hier is de weergave van niet minder dan 6 windmolens ter hoogte van de onderzoekslocatie: 3 ten zuiden van de Molenweg en 3 te noorden ervan. Hoogstwaarschijnlijk betreft het hier onder andere de hierboven beschreven molensites op en direct naast de onderzoekslocatie.

Een tweede geraadpleegde kaart is die van Graaf de Ferraris uit de periode 1771-1779 (fig. 8) en geeft dus de situatie weer meer dan 200 jaar later. Van de 6 afgebelde molens in

²⁷ www.molenechos.org

vorige afbeelding blijft er nu slechts 2 exemplaren over, richting Eeklo-centrum, ten zuiden van de Molenstraat. De onderzoekslocatie blijkt onbebouwd. Wel zien we de invulling van de landerijen met weergave van de vermoedelijke kleine zandbergjes. Iets meer naar het noordwesten worden wel twee kruisen en 2 galgen(?) afgebeeld. Ook zou dit kunnen verwijzen naar de vernoemde calvarieberg.

Figuur 8: Uitsnede uit de kaart van Ferraris.²⁸

Het is opvallend dat op deze laat 18de eeuwse kaart de molens niet worden weergegeven. Waren ze er wel degelijk niet, of waren ze niet belangrijk genoeg om afgebeeld te worden?

Het is geweten dat de molens in de late 16de eeuw werden afgebroken en in de loop van de 17de eeuw werden heropgebouwd, maar in de historische bronnen blijkt er ook een hiaat te bestaan vanaf de late 17de eeuw tot in de 19de eeuw. Misschien waren de molens dan daadwerkelijk niet meer zichtbaar in het landschap. Uit het historisch verhaal is al gebleken dat de westmolen in 1780 werd heropgebouwd, de calvarieberg moest toen immers ook worden verplaatst.

In de 19de eeuw zijn er de diverse kadasterkaarten die ons een goede inkijk geven in de situatie op en rond de onderzoeklocatie. Deze kaarten zijn voor het eerst heel nauwkeurig tot op perceelsniveau.

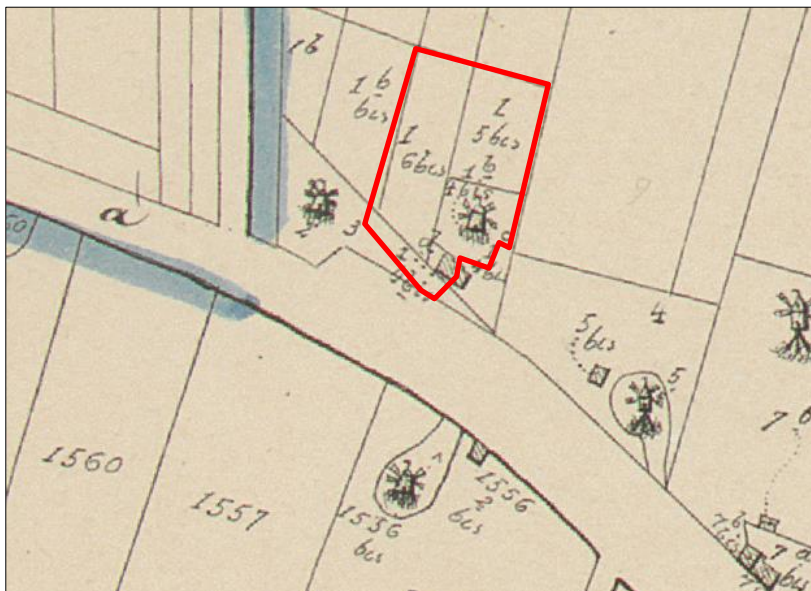
Op de kaart van Christian Popp (fig. 9) worden de molens duidelijk weergegeven. In figuur 10, kaart van Vandermaelen, is de weergave van de molens echter iets minder nauwkeurig, maar het geeft toch een duidelijk beeld van de situatie rond het midden van de 19de eeuw.

Ook de Atlas der Buurtwegen (fig. 6) is heel duidelijk tot op perceelsniveau. De huidige percellering gaat duidelijk al terug tot in de 19de eeuw.

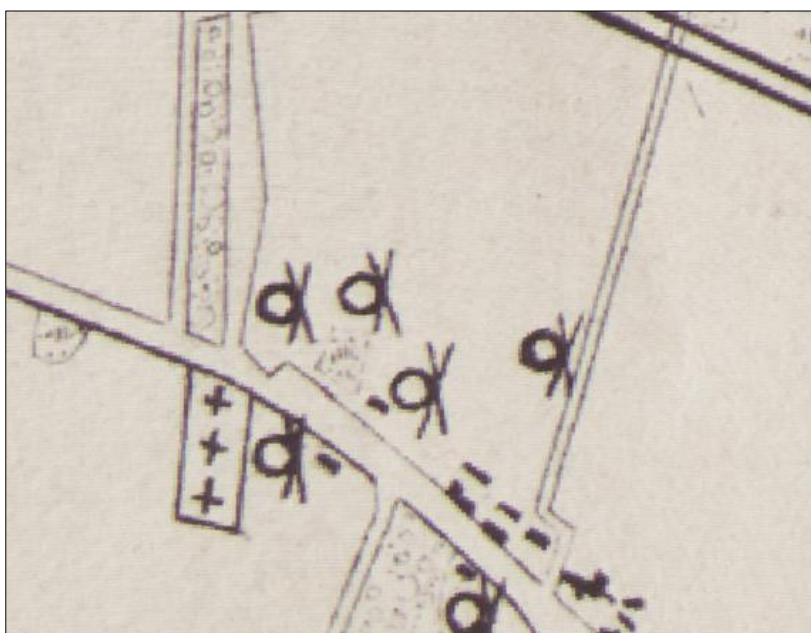
Opmerkelijk bij de Atlas der Buurtwegen en de kadasterkaart van Popp is telkens de verschillende weergave van de molens. Bij de molen binnen de onderzoekslocatie en die net

²⁸ Geopunt

erbuiten worden enkel de molen weergegeven, en niet de molenberg waarop deze molens stonden. Bij twee naburige molens is dit echter wel het geval. Uit de bronnen en foto's is echter gekend dat de molen op de onderzoekslocatie ook op een verhoging was opgetrokken.

Figuur 9: Uitsnede van de kaart van Popp 1842-1879.²⁹

Figuur 10: Uitsnede van de kadastrakaart van Vandermaelen 1846-1854.³⁰

²⁹ Geopunt

³⁰ Geopunt

2.3.4 Archeologische gegevens

Om de archeologische waarde van de onderzoekslocatie te kunnen inschatten wordt onder andere gekeken naar de archeologische vindplaatsen in de directe omgeving. Een handig hulpmiddel hierbij is De Centrale Archeologische Inventaris die door het Agentschap Onroerend Erfgoed wordt opgemaakt. De CAI is een databank van archeologische vindplaatsen in Vlaanderen. Voor het plangebied zelf aan de Molenstraat te Eeklo zijn er wel degelijk enkele archeologische waarden gekend.

Eerst en vooral zijn er de twee molensites die boven reeds werden besproken: CAI-nr. 31551 betreft de molen (de Keyserinne) binnen het plangebied en CAI-nr. 31552 verwijst naar de Westmolen, op de locatie van de huidige Heilige Grafkapel.

Verder zijn er nog 2 molensite aangegeven: Molen den Papegaai (31526) ten zuiden van de Molenstraat iets meer naar het centrum van Eeklo en de Oliewindmolen de Cle (31527) aan de huidige Raverschootstraat. Verder zijn er nog enkele losse lithische en middeleeuwse vondsten opgenomen in de database³¹.

2.4 Verwachtingen

Op basis van bovenstaande kan worden gesteld dat het aantreffen van sporen van zeker één historische windmolen tot de verwachtingen behoort. Een kanttekening is evenwel dat er rekening moet worden gehouden met de zandheuvel waarop het molengebouw werd opgetrokken. Op de postkaart in figuur 7 is immers duidelijk te zien dat de molen zich metershoog boven het toenmalige (en huidige) maaiveld bevond. In hoeverre er dus nog sporen zullen terug te vinden zijn in de ondergrond kan niet worden ingeschat.

Voor de oudere perioden (steentijden-metaaltijden-Romeinse periode-middeleeuwen) is er niets voorhanden wat betreft historische bronnen die relevant zijn voor het onderzoeksgebied. Dit sluit echter helemaal niet uit dat er geen sporen uit die oudere periodes kunnen worden aangetroffen. De enige manier om hierover informatie in te winnen is dan ook d.m.v. een veldonderzoek.

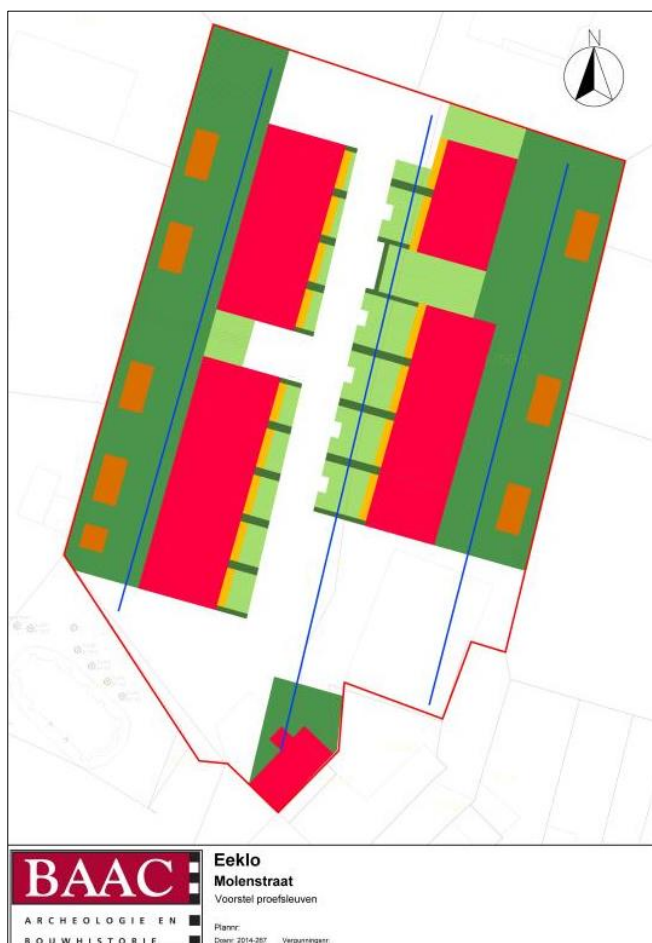
³¹ Door de omschakeling naar een nieuwe online versie van de CAI is het nog niet mogelijk een kaart-uitdraai te maken.

3 Proefsleuvenonderzoek

In dit hoofdstuk wordt eerst de toegepaste methodologie geschetst (werkwijze, planning, aanpak, strategie van het veldwerk). Daarna worden de resultaten van het veldonderzoek beschreven. Aan de hand van de beschrijvingen van de resultaten van het onderzoek wordt een interpretatie gegeven van de gevonden sporen.

3.1 Methodologie

De prospectie met ingreep in de bodem bestond uit een standaard proefsleuvenonderzoek waarbij de methode van continue sleuven werd gebruikt. Er werd vooraf een plan opgemaakt met 3 parallelle ononderbroken proefsleuven waarbij rekening werd gehouden met de toekomstige bebouwing. Zo werden het wegcunet en de locaties van de huizen gevrijwaard. Met dit puttenplan zou ca. 10% van het terrein geprospecteerd worden door middel van proefsleuven. De beslissing tot het aanleggen van extra sleuven of kijkvensters werd tijdens het veldwerk genomen. De proefsleuven werden uitgezet door een landmeter (fig. 11).

Figuur 11: Toekomstige verkaveling met de inplanting proefsleuven (blauwe lijnen).

Binnen het ca. 4370m² groot onderzoeksgebied werd in totaal 475m² onderzocht in uiteindelijk 5 proefsleuven. Dit komt neer op ca. 11% van het terrein. Er werden geen kijkvensters aangelegd, maar wel dwarsleuven, dit om de groot uitgevallen tussenliggende zones ook te kunnen waarderen. Hierbij werd tevens rekening gehouden met de toekomstige verkaveling.

De drie vooraf uitgezette werkputten hadden dezelfde NNO-ZZW oriëntatie. De twee bijkomende sleuven stonden hier telkens haaks op. Het maaiveld bevond zich op een hoogte van gemiddeld ca. 9,5m TAW. Het vlak werd op verschillende diepte aangelegd. Dit had alles te maken met de verstoringen waarover later meer. In het zuiden van het plangebied (tegen de Molenstraat aan) lag het archeologisch vlak op ca. 9,25m TAW, in het noorden op ca. 8,40 m TAW.

De sleuven werden aangelegd met behulp van een kraan op rupsbanden van 21 ton met gladde graafbak van 2 m. In elke sleuf werd machinaal één vlak aangelegd op het archeologisch relevante en leesbare niveau, dit onder begeleiding van minstens één archeoloog. Vervolgens werd het vlak waar nodig manueel bijgeschaafd, zodat de sporen het best zichtbaar waren en meteen konden worden ingekrast.

Van alle sleuven werden overzichtsfoto's gemaakt en detailfoto's. De sleuven en verstoringen werden ingetekend door middel van een Robotic Total Station (RTS). Gebruik makend van het programma Autocad werden de verzamelde data van de opgravingsvlakken verwerkt tot een gedetailleerd en overzichtelijk grondplan.

In de drie hoofd-proefsleuven werd minstens één diepere profielput aangelegd. De locatie ervan stond in functie van het inzicht in de lokale bodemopbouw (en de diepte van verstoring). Bij elke profielput werd de absolute hoogte van het maaiveld genomen en op het plan aangeduid. Deze bodemprofielen werden opgemeten, opgekuist, gefotografeerd en beschreven per horizont op basis van de bodemkundige registratie- en beschrijvingsmethodes. De locaties van de profielen is aangegeven op het allesporenplan.

Na afloop van het onderzoek werden de proefsleuven zo snel mogelijk gedicht om verdere degradatie en instabiliteit van het terrein te voorkomen. Dit gebeurde met instemming van het Agentschap Onroerend Erfgoed.

3.2 Stratigrafie van de onderzoekslocatie

Verspreid over het terrein werden 4 profielen gedocumenteerd, de locaties van deze profielputten zijn aangegeven op het allesporenplan.

In alle 4 de profielen bleek de Ap-horizont, een donkerbruine, heel humeuze zandig pakket direct op de C-horizont te liggen. Deze C bestond uit een fijn witgeel licht siltig zand met weinig tot geen inspoeling of enige concreties (zie fig. 12). De dikte van de bouwvoor (Ap) varieerde van ca. 60 cm in het noorden van wp 3 tot ca. 30 cm in wp 5, tegen de Molenstraat aan.

Deze stratigrafie geeft aanwijzing dat het terrein in een recent verleden is afgegraven en er sindsdien zich geen bodemvorming heeft kunnen manifesteren.

Voor de start van het onderzoek werden de zones tussen de loodsen ingenomen door dichte begroeiing, waaronder enkele bomen. In hoeverre het rooien van deze begroeiing heeft

bijgedragen tot het verstoren van de ondergrond is niet duidelijk, maar hier en daar werden wel degelijk wortelrijke verstoringen aangetroffen.

Figuur 12: Profiel 3 in wp3.

3.3 Sporen en structuren

Opvallend aan dit proefsleuvenonderzoek is dat er geen enkel archeologisch relevant spoor werd aangetroffen. De sporenlijst bleef leeg.

Al snel bij het begin van de werkzaamheden bleek de ondergrond op de terreinen sterk geroerd te zijn geweest. Reeds bij het allereerste grondverzet kwamen diverse diepe kuilen aan het licht met daarin o.a. plastic afval. Dit recent afval bevond zich in de NW-hoek van het terrein en heeft naar alle waarschijnlijkheid te maken met een dumpplek die tot voor kort nog werd gebruikt. Op een dieper niveau werden de vullingen wel schoner, maar toch nog een verrommeld en heterogeen geheel van zand met ijzerconcreties, en verraadde enkel een verdwaald brokje cement, een stukje industrieel gebakken baksteen of geëmailleerd metaal de recente aard van de sporen. De uniformiteit binnen deze sporengroep duidde tevens op een activiteit binnen een korte tijdsperiode. De dichtheid van de kuilen was ook heel opvallend. Op sommige plaatsen kwam het natuurlijke niveau (zand) slecht minimaal in beeld. Tegen de straatkant aan werden minder diepe kuilen aangetroffen. Hier kon het archeologisch vlak worden aangelegd op ca. 9,25m TAW (ca. 0,30m onder maaiveld). Achterin de terreinen bevond het vlak zich echter op 8,40 m TAW (ca. 0,80-0,90m onder

maaiveld). Vermoedelijk heeft dit te maken met het feit dat tegen de straat er tot voor kort nog een huis stond en er in de tuin ervan geen zandwinningsactiviteiten werden uitgevoerd.

Figuur 13: Overzicht van het vlak in wp 2. Foto richting zuiden.

Naarmate de sleuven werden gegraven bleek dat de dichtheid van de verstoringen er niet op verminderde. Na het graven van de drie vooropgestelde sleuven, werd beslist om op 2 locaties nog enkele dwarssleuven te trekken om het beeld te vervolledigen. Deze 2 sleuven, werkput 4 en 5, brachten zoals verwacht niet veel nieuwigheden aan het licht.

Reeds snel werd een interpretatie van zandwinning naar voren geschoven. De natuurlijke bodem, het droge, zuivere en licht siltige zand, is immers uitermate geschikt voor diverse toepassingen in de bouwsector.

Figuur 14: Profiel 1 in wp 1. De diepe insnijding van één van de kuilen is hier duidelijk te zien.

Na enkele gesprekken met buurtbewoners werd deze stelling dan ook nog eens bevestigd. Een directe buur, tevens zoon van de laatste molenaar op locatie, wist te vertellen dat er in de jaren 30 van vorige eeuw aan 'zavelwinning' werd gedaan op de terreinen.³² Dit gaf het sluitende bewijs voor wat reeds werd vermoed.

De uitgegraven kuilen werden dan vermoedelijk weer opgevuld met elders afgegraven en onbruikbare grond.

Naast de sporen van zandwinning werden nog 2 kleine natuurlijke sporen opgemeten. Eén ervan werd gecoupeerd om zich van de aard te vergewissen.

Figuur 15: Doorsnede op één van de kuilen.

Figuur 16: Doorsnede van één van de natuurlijke sporen.

³² mondelinge mededeling Marcel Lampaert, buurman.

4 Besluit

4.1 Beantwoording onderzoeksvragen

Het doel van de prospectie met ingreep in de bodem is een archeologische evaluatie van het terrein. Hierbij moeten minimaal volgende onderzoeksvragen beantwoord worden:

-Welke bodemopbouw is waargenomen binnen het plangebied? In hoeverre is deze bodemopbouw intact? Welke factoren speelden hierbij een rol en wat is de repercussie op de bewaringstoestand van archeologische sporen?

Tijdens het prospectief onderzoek werd opgemerkt dat de oorspronkelijke bodem niet meer intact was. In de vorige eeuw is er sprake geweest van grootschalige vergravingen, waarbij de ondergrond danig werd verstoord. Ook de aanwezigheid van dichte begroeiing en het rooien daarvan heeft ervoor gezorgd dat de bovenlaag van het terrein in en heel recent verleden nogmaals werd omgewoeld.

-Zijn er sporen aanwezig? Zo ja, geef een beknopte beschrijving, zijn deze sporen natuurlijk en/of antropogeen en wat is hun bewaringstoestand.

De sporen die werden aangetroffen zijn alle van recente aard en worden in verband gebracht met 20ste eeuwse zandwinning.

-Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en kunnen ze op basis van vondstmateriaal en/of op basis van vulling gedateerd worden?

Er werden geen structuren aangetroffen.

-Kan op basis van het sporenbestand in de proefsleuven een uitspraak worden gedaan over de aard, de omvang en de densiteit van de occupatie? Zijn er resten aanwezig van één of meerdere bouwfases van de molensite of van activiteiten die hieraan gerelateerd kunnen worden?

N.v.t.

-Wat is de wetenschappelijke waarde van de archeologisch vastgestelde vindplaats voor de regio en in hoeverre zijn gelijkaardige vindplaatsen gekend en gedocumenteerd op regionaal of op Vlaams niveau.

N.v.t.

-Kan voor deze vindplaats het principe van behoud in situ nagestreefd worden (op korte termijn) gelet de geplande werkzaamheden en (op lange termijn) de overgang van een agrarisch gebruik naar een woonfunctie?

N.v.t.

-Voor de waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet in situ bewaard kunnen worden:

Wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van de zones voor vervolgonderzoek?

N.v.t.

-Welke onderzoeksvragen en aandachtspunten zijn voor een vervolgonderzoek relevant?

N.v.t.

-Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

Neen.

4.2 Samenvatting en advies

In opdracht van Recon Bouw nv heeft BAAC bvba een archeologische prospectie met ingreep in de bodem uitgevoerd op het terrein aan de Molenstraat te Eeklo (provincie Oost-Vlaanderen). Binnen het plangebied zal een nieuwe verkaveling gerealiseerd worden. De bouwwerken zijn ingeplant op een terrein van ca. 4370 m². Er werd binnen het plangebied 475 m² archeologische onderzocht d.m.v. 5 proefsleuven.

In de aangelegde proefsleuven werden geen archeologisch relevante sporen aangetroffen. Het terrein bleek in de vorige eeuw duchtig te zijn vergraven in het kader van zandwinning. Alle mogelijke archeologische sporen werden hierbij vergraven.

Feit dat er geen sporen van de verwachte molen binnen het plangebied werden aangetroffen heeft enerzijds te maken met het feit dat de terreinen helemaal werden vergraven, anderzijds dat het effectieve molengebouw bovenop een metershoge molenberg stond, dewelke helemaal werd afgegraven.

Op basis van het veldonderzoek adviseert BAAC bvba geen vervolgonderzoek.

5 Bibliografie

BODEMVERKENNER 2014: *DOV Bodemverkenner*, Databank Ondergrond Vlaanderen [online] (geraadpleegd op 05.09.2014): <https://www.dov.vlaanderen.be/portaal/?module=public-bodemverkenner#ModulePage>

CADGIS Viewer: http://ccff02.minfin.fgov.be/cadgisweb/?local=nl_BE

CENTRALE ARCHEOLOGISCHE INVENTARIS (CAI) 2014 [online], <http://geovlaanderen.gisvlaanderen.be/geovlaanderen/cai/#>

DEBRABANDERE F, DEVOS M, KEMPENEERS P ea. 2010: *De Vlaamse Gemeentenamen: Verklarend woordenboek*, Brussel: Davidsfonds Uitgeverij.

DE MOOR G. & VAN DE VELDE D. 1994: *Toelichting bij de Quartairgeologische kaart. Kaartblad 13: Brugge*, Gent: Universiteit Gent.

DOV VLAANDEREN 2014: Databank Ondergrond Vlaanderen [online], <https://dov.vlaanderen.be/dovweb/html/index.html>

GEOPUNT VLAANDEREN: www.geopunt.be

GOOGLE MAPS: <https://maps.google.be/>

GROEN P (ed.) 2013: *De Tachtigjarige Oorlog. Van opstand tot geregelde oorlog (1568 – 1648)*, Amsterdam: Boom.

HASQUIN H., VAN UYTVEN R. & DUVOSQUEL J.-M. (eds.) 1980: *Gemeenten van België: Geschiedkundig en administratief-geografisch woordenboek*, Brussel: Gemeentekrediet van België.

INVENTARIS ONROEREND ERFGOED: <https://inventaris.onroerenderfgoed.be>

MARECHAL R., JACOBS P., ea. 1993: *Toelichting bij de geologische kaart van België (Vlaams Gewest). Kaartblad 13: Brugge*, Gent: Universiteit Gent.

MOLENECHO'S / Verdwenen Belgische Molens: <http://www.molenechos.org/verdwenen/index.php>

PILLE, F., 2001, Ondergang en wederopbouw van de Eeklose molens (1580-1650). *De Eeklose Dobbelsgebakene*, 10 (1), pp. 2-12.

RYSERHOVE, A., 1972, *Ons Eeklo*, Maldegem

TOPOMAPVIEWER - NGI: <http://www.ngi.be/topomapviewer/public?lang=nl&>

VANDEPUTTE O. 2008: *Erfgoedbibliotheek van de Belgische gemeenten: Oost-Vlaanderen*, Tielt: Lannoo.

VAN RANST E. & SYS C. 2000: *Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen (schaal 1 : 20 000)*, Gent: Universiteit Gent.

VERHEYE W. & AMERYCKX J.B. 2007: *Bodem & Bodemkunde voor tuin, landbouw en milieu. Bodemvorming, bodemeigenschappen, de bodems van België. Toepassingen*, Gent: Uitgever W. Ameryckx.

Lijst met figuren

Figuur 1: Topografische kaart met aanduiding van het plangebied.	4
Figuur 2: Kadasterkaart met aanduiding van het plangebied.	5
Figuur 3: Situering van het onderzoeksgebied op een orthofoto.	2
Figuur 4: De onderzoekslocatie aangegeven op een uitsnede van de digitale Bodemkaart.	4
Figuur 5: Reproductie van de kaart van Pourbus uit 1561 door E. Neelemans. De concentratie van zes molens is aangegeven.	7
Figuur 6: Uitsnede uit de Atlas der Buurtwegen. Het huidige kadaster is geplot op de toenmalige situatie. De cirkels geven de molens weer.	8
Figuur 7: Links de kapel van Heilig Hart en rechts de molen Lampaert binnen de onderzoekslocatie, omstreeks 1900.	9
Figuur 8: Uitsnede uit de kaart van Ferraris.	10
Figuur 9: Uitsnede van de kaart van Popp 1842-1879.	11
Figuur 10: Uitsnede van de kadasterkaart van Vandermaelen 1846-1854.	11
Figuur 11: Toekomstige verkaveling met de inplanting proefsleuven (blauwe lijnen).	13
Figuur 12: Profiel 3 in wp3.	15
Figuur 13: Overzicht van het vlak in wp 2. Foto richting zuiden.	16
Figuur 14: Profiel 1 in wp 1. De diepe insnijding van één van de kuilen is hier duidelijk te zien.	17
Figuur 15: Doorsnede op één van de kuilen. Figuur 16: Doorsnede van één van de natuurlijke sporen.	17

Bijlagen

5.1 **Fotolijst**

5.2 **Overzichtsplan**

Bijlage 5.1. Fotolijst

Foto	WP	Vlak	Beschrijving	richting	datum
PB200001			overzicht terrein voor aanvang	Z	20/11/2014
PB200002			overzicht terrein voor aanvang	N	20/11/2014
PB200003			overzicht terrein voor aanvang	ZW	20/11/2014
PB200004			overzicht terrein voor aanvang	NO	20/11/2014
PB200005			overzicht terrein voor aanvang	N	20/11/2014
PB200006			overzicht terrein voor aanvang	O	20/11/2014
PB200007			overzicht terrein voor aanvang	N	20/11/2014
PB200008			overzicht terrein voor aanvang	W	20/11/2014
PB200009	1	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200010	1	1	profiel 1	W	20/11/2014
PB200011	1	1	profiel 1	W	20/11/2014
PB200012	1	1	profiel 1	W	20/11/2014
PB200013	1	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200014	1	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200015	1	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200016	1	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200017	1	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200018	1	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200019	2	1	profiel 2	W	20/11/2014
PB200020	2	1	profiel 2	W	20/11/2014
PB200021	2	1	profiel 2	W	20/11/2014
PB200022	2	1	profiel 2	W	20/11/2014
PB200023	2	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200024	2	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200025	2	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200026	2	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200027	2	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200028	2	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200029	2	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200030	1	1	coupe natuurlijk spoor	W	20/11/2014
PB200031	3	1	profiel 3	W	20/11/2014
PB200032	3	1	profiel 3	W	20/11/2014
PB200033	3	1	profiel 3	W	20/11/2014
PB200034	3	1	vlak	W	20/11/2014
PB200035	3	1	vlak	W	20/11/2014
PB200036	3	1	coupe zandwinningskuil	N	20/11/2014
PB200037	3	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200038	3	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200039	3	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200040	3	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200041	3	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200042	3	1	profiel 4	W	20/11/2014
PB200043	3	1	profiel 4	W	20/11/2014
PB200044	3	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200045	3	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200046	3	1	vlak	Z	20/11/2014
PB200047	4	1	vlak	W	20/11/2014
PB200048	4	1	vlak	W	20/11/2014
PB200049	4	1	vlak	W	20/11/2014
PB200050	5	1	vlak	W	20/11/2014
PB200051	5	1	vlak	W	20/11/2014

Eeklo
Molenstraat
 Grondplan Proefsleuven
 Plannr: definitief
 Dosnr: 2014-267 Vergunningsnr: 2014-448

- Legende**
- Plangebied
 - Bestaande Bebouwing
 - Werkput
 - Profiel
 - Bestaande fundering
 - Natuurlijk spoor
 - Recente verstering/vergraving